

prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
Judecător: D. Dulghieru
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, Gr. Dașchevici, S. Gîrbu

ÎNCHEIERE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Alexandra Buraga,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.15 împotriva Alexandrei Buraga și Iuri Buraga, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrică” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017, prin care s-a admis cererea de apel înaintată de Alexandra Buraga, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 aprilie 2016, în partea încasării datoriei pentru serviciile locativ-comunale, cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.15,

c o n s t a ț ă :

La 16 iulie 2015, ÎMGFL nr. 15 a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Alexandrei Buraga și Iuri Buraga, intervenient accesoriu SA „Termoelectrică” cu privire la încasarea datoriei parvenite din neachitarea serviciilor comunale, în mărime de 5 631 lei.

În motivarea acțiunii întreprinderea reclamantă a indicat că în baza contului personal deschis pe numele pârâților, SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr.2” a livrat acestora servicii de prestare a energiei termice.

Astfel, odată cu deschiderea contului personal, pârâții au acceptat prestarea serviciilor de către ÎMGFL nr.15, fapt ce se confirmă prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv a celor de utilizare a energiei termice, iar prin necontestarea bonurilor de plată, pârâții au acceptat tacit calitatea serviciului prestat.

Cu referire la dispozițiile pct. 20 din hotărârea Guvernului nr.434 din 09 aprilie 1998 și art. 8 Cod civil, întreprinderea reclamantă invocă existența raporturilor juridice civile, deoarece pârâții sunt beneficiarii serviciului prestat indicat și respectiv au obligațiuni de plată a valorii acestuia.

Invocând art. 514, 530, 533 Cod civil, pct. 10, 17, 18 din hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, întreprinderea reclamantă a relatat că la data de 01 martie 2015 pârâții au acumulat datorii la plata serviciului de agent termic în cuantum de 5

631 lei, însă contrar obligațiilor contractuale și legale enunțate, nu au efectuat plata acestui serviciu.

A concretizat întreprinderea reclamantă că în temeiul art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, a remis pârâților somația de plată, însă aceasta a fost lăsată fără soluționare de către ultimii.

În temeiul art. 512, 514, 530, 572, 575, 617 Cod civil, art. 59, 60 Codul cu privire la locuințe, art. 28, 86, 131, 166, 167, 248 Cod procedură civilă, ÎMGFL nr.15 a solicitat, inclusiv prin cerere de concretizare a pretențiilor, încasarea din contul pârâților Buraga Alexandra și Buraga Iuri datorita acumulată pentru neachitarea serviciilor prestate în mărime de 5 631 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 20 aprilie 2016 acțiunea s-a admis, s-a dispus încasarea din contul Alexandrei Buraga și a lui Buraga Iurie în beneficiul ÎMGFL nr. 15 datorita în mărime de 5 631 lei și cheltuielile de plată a taxei de stat în mărime de 270 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 17 mai 2016 Buraga Alexandra a contestat cu apel, solicitând casarea acesteia.

Prin cererea de apel motivată, apelanta a solicitat casarea parțială a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care să se decidă încasarea plății pentru energia termică în sumă de 2 357,96 lei.

În motivarea cererii de apel, apelanta a indicat că are cont deschis în ÎMGFL nr. 15 și se folosește de apă rece și caldă (sunt instalate contoare), canalizare. În luna septembrie a anului 2005 apartamentul nr. XX era deja debransat de la sistemul centralizat de încălzire, iar calculul pentru energia termică pe lunile noiembrie, decembrie anului 2005 nu sunt corecte. Totodată, a solicitat aplicarea prescripției extinctive pe ultimii 3 ani, și anume perioada 2012-2015.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2017 s-a admis cererea de apel înaintată de Buraga Alexandra, s-a casat parțial hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 20 aprilie 2016, în partea încasării datoriei pentru serviciile locativ-comunale în mărime de 5 631 lei pentru perioada noiembrie 2001 - februarie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de ÎMGFL nr. 15, s-a încasat în mod solidar de la Buraga Alexandra și Buraga Iuri în beneficiul ÎMGFL nr.15 datorita pentru serviciile locativ-comunale în mărime de 2 357, 96 lei, pentru perioada iulie 2012 - iulie 2015. În rest, pretențiile privind încasarea datoriei la plata serviciilor comunale pentru perioada noiembrie 2001 - iulie 2012, s-au respins ca fiind tardive.

În susținerea soluției sale, instanța de apel indicând prevederile art. art. 272 alin.(1), art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, a conchis că curgerea termenului de prescripție începere din data indicată în fiecare factură de plată. Astfel, gestionarul fondului locativ și furnizorul a cunoscut despre acumularea datoriei și neonorarea obligațiilor de plată de la scadență, iar dat fiind faptul că cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei a fost depusă la data de 16 iulie 2015, suma datorată urmează a fi calculată pentru perioada de 3 ani de până la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, respectiv pentru perioada iulie 2012 - iulie 2015, ce constituie conform informației prezentate de ÎM „Infocom” suma de 2 357,96 lei, în rest pretențiile fiind prescrise.

Nefiind de acord cu decizia instanțe de apel, Alexandra Buraga a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care cerere de chemare în judecată înaintată de ÎMGFL nr.15 să fie respinsă.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 12 octombrie 2017 a fost recepționată de către recurentă la 14 decembrie 2017. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 10 ianuarie 2018 în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurenta consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel eronat a aplicat prevederile regulamentului cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.434 din 09 aprilie 1998, deoarece nu sunt aplicabile speței date.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Alexandra Buraga, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Alexandra Buraga, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unui

din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către Alexandra Buraga asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Alexandra Buraga, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Alexandra Buraga.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea